

*Szűz Mária védelmében
minden élet szeretni*

Szent István király imája a Magyarok Nagyasszonyához

Szent István midőn életének végét közeledni érzi,
Hű tanácsosait maga köré gyűjti.
Midőn együtt voltak karok, papok és remeték,
István Szűz Mária oltárához lépett.

Reá helyezé a királyi koronát,
A kormánypalcát és az ország almáját.
Ő maga az oltár elé letérdepelt,
És a Szűz Anyához eképen esdekelt.

Dicső Védőasszonyunk Hazánk Nagy Asszonya
Szálljon fel Te Hozzád hű szolgád imája.
Hallgasd meg legszentebb végső akaratom,
Amelyet Neked örökre felajánlom.

Én Te Reád Bízom a szép Magyar Hazánkat,
A nemzetet vele együtt koronámat.
Legyen ez mindenkor a Te örökséged,
Oltalmazd, Őrizd, vezérelj e népet.

Maradj Nemzetem s Hazám Védasszonya,
Melynek Szentképedtől tündöklök zászlaja.
Tekintsd ó Szűz anyám, mint örökségedet,
A Magyar koronát és a Magyar népet.

Legyen a Tied a Magyarok Hazája,
Általad szálljon rá az Isten áldása.
István a Nemzetet és a Szent Koronát,
A Szent Szűz Anyának eképen adá át.

Testvéreim, Barátim, Keresztes vitézek,
Szent a hely ahová most velem léptek.
Lábáról oldja le mindenki saruját,
És így keressük fel Megváltónk Szent Sírját.

Kétséggel tevén ezt az egész hadsereg,
Szent körmenetben mezítláb menének.
Lélekben szálljunk el mi is a Szent Földre,
Oda ahol ringat Szent Hitünk bölcsője.

Kérjük Jézust, Aki azt értünk szenvedte,
Hogy adjon irgalmat, adjon szent kegyelmet.

Ámen